

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 50/10

Люксембург, 3 юни 2010 г.

Решения по дела C-203/08 и C-258/08
Sporting Exchange/Minister van Justitie и
Ladbrokes Betting & Gaming, Ladbrokes International/
Stichting de Nationale Sporttotalisator

Държава членка може да забрани провеждането на хазартни игри по интернет

Поради особеностите, свързани с предлагането на хазартни игри по интернет, тази забрана може да се счита за обоснована от целта за борба срещу измамите и престъпността

Нидерландската правна уредба за хазартните игри се основава на система от изключителни разрешения, съгласно която, от една страна, е забранено да се организират или рекламират хазартни игри, освен ако не е издадено административно разрешение за тази цел, и от друга страна, националните органи предоставят само едно разрешение за всяка от разрешените хазартни игри. Освен това в Нидерландия не съществува каквато и да била възможност да се предлагат интерактивно хазартни игри по интернет.

De Lotto — частноправна фондация без стопанска цел — притежава разрешението, необходимо за организиране на залагания върху резултати от спортни състезания, лото и числови игри. Съгласно устава си тя има за цел събиране на средства чрез организиране на хазартни игри и разпределяне на тези средства между институциите, осъществяващи дейност от общ интерес, по-конкретно в областта на спорта, физическото възпитание, общото благосъстояние, общественото здраве и културата.

Hoge Raad der Nederlanden (нидерландски касационен съд) и Raad van State (нидерландски държавен съвет) отправят до Съда въпроси относно съвместимостта на нидерландската правна уредба, свързана с политиката относно хазартните игри, с правото на Европейския съюз.

По дело C-258/08 Ladbrokes

Дружествата Ladbrokes организират залагания върху резултати от спортни състезания и са известни по-специално с дейността си в областта на залаганията с фиксирани коефициенти („bookmaking“). На интернет сайта си те предлагат няколко хазартни игри, свързани главно със спорта. На практика тези дружества не упражняват никаква дейност на нидерландска територия.

De Lotto сезира националния съд, упреквайки тези дружества, че предлагат на пребиваващите в Нидерландия лица хазартни игри по интернет, за които не разполагат с разрешение.

Съдът приема за установено, че правна уредба като разглежданата представлява ограничение на свободното предоставяне на услуги.

Такова ограничение обаче може да бъде обосновано по-специално от цели, свързани със защитата на потребителите, с предотвратяването на измами и подтикване на гражданите към прекалено високи разходи за игрите, както и с предотвратяването на нарушения на обществения ред. В това отношение националните юрисдикции следва да проверяват дали правната уредба на държавите членки действително отговаря на тези цели и дали ограниченията, които налага, не изглеждат непропорционални спрямо тях.

В този контекст Hoge Raad има съмнения относно последователния и систематичен характер на националната правна уредба, доколкото тя позволява по-специално на De Lotto да предлага нови игри и да използва рекламни съобщения, за да направи привлекателно предлагането на услугите си на пазара.

Съдът счита, че политика на контролирано разрастване в сектора на хазартните игри може да бъде в пълно съответствие с целта играчи, упражняващи сами по себе си забранени дейности, свързани с незаконни игри и залагания, да бъдат привлечени към разрешени и регламентирани дейности.

Запитващата юрисдикция следва да прецени дали за националната правна уредба може да се счита, че се вписва в рамките на политика на контролирано разрастване, която действително има за цел да насочи желанието за игра към разрешеното от закона.

Ако се окаже, че Нидерландия следва политика на силно разрастване на хазартните игри, подтиквайки и насърчавайки прекомерно потребителите да участват в тях с основната цел да събере средства, тогава трябва да се направи извода, че такава политика не ограничава по последователен и систематичен начин свързаните с хазартни игри дейности.

В рамките на тази преценка следва по-специално да се провери дали незаконните дейности, свързани с игрите, могат да представляват проблем в Нидерландия и дали разрастването на разрешените и регламентирани дейности би могло да го отстрани.

Освен това дружествата Ladbrokes твърдят, че притежават издадено от органите на Обединеното кралство разрешение, което им позволява да предлагат залагания върху резултати от спортни състезания и други хазартни игри по интернет, както и по телефона, и че за тях се прилага в тази държава членка много строго законодателство за предотвратяване на измамите и пристрастеността към хазартните игри. Според тях контролът и гаранциите не би трябвало да се прилагат два пъти.

В това отношение Съдът посочва, че секторът на предлаганите по интернет хазартни игри не е хармонизиран в рамките на Съюза. Следователно дадена държава членка може основателно да счита, че само по себе си обстоятелството, че оператор като дружествата Ladbrokes законно предлага по интернет услуги в този сектор в друга държава членка, не представлява достатъчна гаранция за защита на националните потребители.

Освен това поради липсата на пряк контакт между потребителя и оператора достъпните по интернет хазартни игри са свързани с по-големи по значение и различни по естеството си опасности спрямо традиционните пазари на такива игри, що се отнася до евентуалните измами, извършвани от операторите спрямо потребителите.

По дело C-203/08 Sporting Exchange (Betfair)

Sporting Exchange (Betfair) упражнява дейност в сектора на хазартните игри и предлага услугите си единствено по интернет и по телефона. От Обединеното кралство то предоставя на разположение на получателите на услугите платформа за залагания върху резултати от спортни състезания и от конни състезания въз основа на британски и малтийски разрешения. Sporting Exchange (Betfair) не разполага с никакъв стопански обект или пункт за продажба в Нидерландия.

Sporting Exchange (Betfair) твърди по същество, че нидерландските органи са длъжни, от една страна, да признаят разрешението, с което то разполага в Обединеното кралство, и от друга страна, да спазват принципа на прозрачност при предоставянето на разрешение за предлагане на хазартни игри.

Първо, следвайки същите разсъждения като по дело C-258/08, Ladbrokes, Съдът посочва, че с оглед на особеностите, свързани с предлагането на хазартни игри по интернет, ограничението на свободното предоставяне на услуги може да се счита за обосновано от целта за борба с измамите и престъпността.

Второ, що се отнася до разрешителния режим, при който разрешението се предоставя на един-единствен оператор, Съдът посочва, че държавите членки разполагат с право на преценка в достатъчна степен, за да определят търсеното ниво на защита в областта на хазартните игри. За да бъде обоснован обаче един режим за предварително административно разрешение, той трябва да се основава на обективни, недискриминационни и предварително известни критерии, така че да регламентира упражняването на правото на преценка на органите, за да не може същото да се използва по произволен начин.

Във всеки случай ограниченията на свободата за предоставяне на услуги, които произтичат конкретно от процедурите за предоставяне и за подновяване на разрешения на един-единствен оператор, могат да се считат за обосновани, ако съответната държава членка реши да предостави или да поднови разрешението на публичноправен оператор, чието управление е под прекия надзор на държавата, или на частноправен оператор, върху дейността на който публичните власти могат да упражняват строг контрол.

При тези обстоятелства предоставянето или подновяването в полза на такъв оператор — без каквато и да била процедура за възлагане на обществена поръчка — на изключителни права за провеждане на хазартни игри не е непропорционално с оглед на преследваните с нидерландската правна уредба цели.

Запитващата юрисдикция следва да провери дали притежателите на разрешения в Нидерландия за организиране на хазартни игри отговарят на тези условия.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106